हैव सा विद्या यदग्निरेतदु हैव तत्कर्म यदग्निः ॥९॥ ते य एवमेतद्विदुर्ये वैतत्कर्म कुर्वते मृत्वा पुनः सं भवन्ति। ते संभवन्त एवामृतत्वमभिसं भवन्ति। अथ य एवं न विदुर्ये वैतत्कर्म न कुर्वते मृत्वा पुनः सं भवन्ति त एतस्यैवान्नं पुनः पुनर्भवन्ति ॥१०॥

LXXII. ÇATAPATHA BRAHMANA XII. 7. 3.

इन्द्रस्येन्द्रियमन्नस्य रसं सोमस्य भक्षं सुरयासुरो नमुचिरहरत्। सो ऽश्विनौ च सरस्वतीं चोपाधावच्छेपानो ऽस्मि नमुचये न त्वा दिवा न नक्तं हनानि न दण्डेन न धन्वना न पृथेन न मुष्टिना न शुष्केण नार्द्रेणाथ म इदमहार्षीदिदं म आ जिहीर्षथेति। ते ऽब्रुवन्नस्तु नो ऽत्राप्यथा हरामेति। सह न एतदथा हरतेत्यब्रवीत्। इति तावश्विनौ च सरस्वती च अपां फेनं वज्रमसिञ्चन्न शुष्को नार्द्र इति। तेनेन्द्रो नमुचेरासुरस्य व्युष्टायां रात्रावनुदित आदित्ये न दिवा न नक्तमिति शिर उदवासयत्। तस्मादेतदृषिणाभ्यनूक्तमपां फेनेनेति।

LXXIII. NIRUKTA II. 16.

अतिष्ठन्तीनामनिविशमानानामित्यस्थावराणां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरं मेघः। शरीरं शृणातेः शम्नातेर्वा। वृत्रस्य निण्यं निर्णामं विचरन्ति विजानन्त्याप इति। दीर्घं द्राघतेः। तमस्तनोतेः। आशयदाशेतेः। इन्द्रशत्रुरिन्द्रो ऽस्य शमयिता वा शातयिता वा तस्मादिन्द्रशत्रुः। तत्को वृत्रः। मेघ इति नैरु-